

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj.
sieradzkie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 17, 135

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z najstarszego horyzontu osadnictwa oprócz ceramiki naczyniowej znaleziono sikiarki i narzędzia krzemienne. Z okresu wpływów rzymskich można liczyć pewną ilość ceramiki naczyniowej ze śladami działania ognia i przepalony peclerek szklany. Z najmłodszą fazą osadnictwa łączą się trzy jemy, z których dale bardzo głębokie /285 cm/ zawierały dużą ilość polepy i czytelne ślady po konstrukcjach /przegrodach?/ drewnianych. Funkcja obiektu na obecnym etapie badań pozostaje nieokreślona.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.
Badania będą kontynuowane.

STROBIN, gm. Konepnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Trzeci i ostatni sezon badań. Cmentarzysko ciążopalne datowane od schyłku okresu halstaackiego po fazę C1 okresu rzymskiego.

Rozpoczęte w roku 1981 badania zostały ostatecznie zakończone. Cmentarzysko przebadano, jak się wydaje, w całości a rezultatem ostatniego sezonu było ujawnienie jeszcze 38 grobów ciążopalnych. Część z nich nosiła ślady uszkodzenia, a nawet zniszczenia, spowodowanego głęboką orką oraz licznymi wkopami o niejasnym przeznaczeniu. Wśród 38 grobów wyróżniono 34 pochówki jamowe i tylko cztery popielnicowe /85, 95, 110, 115/ przypisane kobietom. W 22 grobach wystąpiły przedmioty metalowe, w tym żelazne okucia zamków, klucze i sprzążyny, brązowe i żelazne zapinki, okucia do pasa oraz grociki strzał do łuku. Tylko 1 grób uznano za pochówek wojownika /grób 93/ wyposażony w umbo z imaczem i grot oszczepu. Obok niego znaleziono żelazną ostrogę. Odkryte podczas ostatniego sezonu groby tworzyły najmłodszą grupę pochówków, zlokalizowaną na południowo-wschodnim skraju cmentarzyska. Wszystkie zaliczono do kultury przeworskiej i datowano od fazy B2 po fazę C1 włącznie.

Zbadane cmentarzysko zajmowało niewielką przestrzeń, o wymiarach około 44 x 40 m. Łącznie odkryto 121 grobów, przy czym pierwotnie liczba ich była większa, obecnie trudna do ustalenia. Po zniszczeniu grobów pozostały luźno liczne i różnorodnie zabytki. Wśród odkrytych grobów wyróżniono: uszkodzony grób popielnicowy kultury żużyckiej, grób kieszonowy, 4 uszkodzone /a nawet wyrobowane/ groby wschodniopomorskie, 22 groby jamowe z fazy PI III i 83 groby z faz B1 - C1, w tym przypuszczalnie 11 grobów popielnicowych. Te ostatnie stanowią jednocześnie najbogatszą grupę pochówków, przypisywaną w większości przypadków kobietom. Niewątpliwie najciekawszym i najbogaciej wyposażonym grobem na całym cmentarzysku był pochówek wojownika - złotnika /grób nr 10/, wyposażony w posrebrzane elementy uzbrojenia, specjalistyczne narzędzia i ozdoby. Ponad 60 grobów z okresu rzymskiego uznano za pochówki mieszkańców pobliskiej osady /st. 3 i 3a/, zbadanej w latach 1969 - 1981. Wymieniona grupa grobów tworzyła dość zwarte i wydzielające się skupisko, zlokalizowane na południowo-wschodnim skraju cmentarzyska.

STACYSKI, gm. Nekla
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Alicja Gałęzowska. Finansowała Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego.

Kontynuowano zabezpieczenie wschodniej krawędzi wybieżnika zagrożonej przez stałą eksploatacją piasku i żwiru. Wzdłuż krawędzi wybieżnika badano, posuwając się w kierunku południowym, pas szerokości 3 - 15 m. Kierując się wystąpieniem zaciemnień na powierzchni /po orce/, założono